

ПІЗНАЙТЕ ПРАВДУ
А ПРАВДА
ОСВОБОДИТЬ ВАС.

ПРАВОСЛАВНИЙ ВІСТНИК

ЗА НАРІД
І
ЗА ВІРУ.

THE ORTHODOX HERALD

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

РІК I.

ВІННІПЕГ, МАН., ЛИПЕНЬ, 1924

ЧИСЛО 4

ПРИВІТ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНОМУ АРХИ- ЕПИСКОПОВИ ІОАННУ ХВЕДОРОВИЧЕВИ.

ВИТАЙ НАМ АРХИЄРЕЮ!

З нагоди Вашого прибуття на Канадійську Землю, Високопреосвящений Архидіаконом, вітаємо Вас широко-сердечно, як висланника нашої дорогої Рідної Православної Церкви на Україні, висланника золотоговерхого Києва і цілої України. Віримо, що по прийнятті керми над Українською Греко-Православною Церквою в Канаді, її робота увінчається ще кращими успіхами як до тепер. Віримо, що за Вашим вмілим провідом зєднається під омофором Української Православної Церкви весь наш нарід в Канаді.

Молимо, щоби Господь увінчав Вашу велику працю щедрими плодами.

РЕДАКЦІЯ ПРАВОСЛАВНОГО ВІСТНИКА.

ПОДЯКА ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНОМУ МИ- ТРОПОЛИТОВИ ГЕРМАНОСОВИ.

Звольте прийняти від нас Високопреосвящений Владико, щирю подяку за дотеперішній Ваш духовний покров над Українською Греко-Православною Церквою в Канаді. В Вашій особі Українська Православна Церква в Канаді знайшла світлого Архипастира і оборонця її прав на самостійне існування. Ваша тверда віра, що Українська Православна Церква буде гарно розвиватись і дочекається свого Архипастира-Українця, сповнилася сего року, коли Бог післяв нам такого Архипастира в особі Впр. Архидіакона Іоанна Хведоровича. Історія Української Православної Церкви в Канаді увіковічить Ваше ім'я, як першого її Єпископа, що, хоч іншої народності, розумів дуже добре її високе завдання і вів її по дорозі правдивої Христової віри.

КОНСИСТОРІЯ І БРАЦТВО УКРАЇНСЬКОЇ
ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

ЧЕТВЕРТИЙ СОБОР УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВО- СЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ.

Історія Української Греко-Православної Церкви в Канаді безперечно узнає Четвертий Собор сеї церкви за один з найважливіших. На цьому Соборі вирішено многоважну справу нашої церкви, іменню справу свого рідного українського єпископа. Собор рішив одногосно просити Впр. Архидіакона Іоанна Хведоровича, теперішнього голову Української Православної Церкви в Злучених Державах і відпоручника Української Православної Автокефальної Церкви на Україні, обняти покров також над Українською Православною Церквою в Канаді. Завдяки сему рішенню Собора Українська Православна Церква починає новий період великої праці над релігійно-моральним піднесенням народу під провідом свого рідного Владика з серця України, з золотоговерхого Києва.

Собор відбувся 16 і 17 липня в Йорктоні, Саск. з надзвичайним успіхом. Делегатів від церковних громад прибуло около дев'яносто, всіх учасників було близько триста осіб. Деякі громади вислали також жінок як делегаток.

Настрій Собора був поважний і піднесений. Кождий учасник розумів, що на ньому має вирішитись найважливіша справа нашої церкви, справа свого рідного єпископа.

Впр. Владика, Іоанн Хведорович, теперішній Архидіакоп Української Православної Церкви в Злучених Державах прибув до Йорктону раннім поїздом на 16 липня. На станції стрів його гурт громадян в адміністратором свящ. Савчуком. Владика перейхав автом у готель, звідки удався до церкви, де зачиналась Соборна Служба Божа. Служби Божої Владика вислухав стоячи весь час. Був одітий тільки в мантію.

По Соборній Службі Божій зачалась передполуднева сесія Собора, на якій багато делегатів витали Собор привітами. Проводив Собором свящ. С. В. Савчук. По приві-

тах делегатів Впр. Архидіакоп Іоанн сказав привітне слово від себе, а також як відпоручник Рідної Церкви на Україні. Ся перша промова Владика своєю щирістю заполонила серця всіх. Більшість учасників плакали з радости, що дочекались бачити свого рідного Владика, з радости, що дочекались відродження рідної могутньої православної церкви на Україні, а також з жалю, що тільки жертв понесла Україна в боротьбі за свою самостійність, котру ще далі треба буде здобувати. Горюча привітна промова Владика настроїла дуже прихильно цілий Собор до особи Владика, так що вже тепер можна було сміло предвидіти, що Собор одногосно заявиться за сим, щоби просити його обняти провід також над Українською Православною Церквою в Канаді.

По сій промові Владика заряджено перерву на обід. На пополудневій сесії були дальші привіти делегатів, про що докладніший звіт буде поданий в слідуочім числі. По привітах делегатів свящ. Корнило Кирстюк дав старанно оброблений реферат про Церковні Собори. Йому вдалося в рамцях не занадто довгого викладу зясувати дуже гарно значіння Соборів в історії православної церкви.

По нім свящ. С. В. Савчук, дотеперішній адміністратор Української Православної Церкви в Канаді, подав короткий огляд розвою Української Православної Церкви в Канаді. Однак найважливішою точкою на сій сесії був реферат Впр. Архидіакона Іоанна про становище Української Автокефальної Православної Церкви на Україні, головно про її устрій, установлення ієрархії, ідеологію ієрархії, боротьбу церкви з її ворогами. Зі своєї задачі Владика вивязався як найкраще. На запити поставлені послом Н. Бачинським, Владика відповів дуже влучно, так що Собор мав вже тоді ясно вироблену гадку щодо особи отця Владика.

По спільній вечері, в котрій брав участь також Впр. Владика, Собор рішив вже в неприсутности Владика справу злуки обох українських православних церков, т. е. в Канаді і Злуч. Державах в одну дієцезію під провідом Впр. Архидіакона Іоанна Хведоровича. По короткій дискусії над предложеннями в сій справі резолюціями, Собор одногосно заявився за злукою обох церков в одну дієцезію і попросив Впр. Архидіакона Іоанна Хведоровича взяти під свій покров Українську Православну Церкву в Канаді, як її архипастир. Зараз післяно спеціальну делегацію до мешкання Владика. По приході Владика Собор зробив йому щирю овацію. Владика сердечно подякував за честь виявлену йому Собором і приобіцяв Соборови, що зі всіх своїх сил буде працювати над розвоєм Української Православної Церкви, в якій має зеднатись цілий наш нарід в Канаді.

Другого дня відбулась величава Архидіакопська Служба Божа на українській мові. Додати належить, що Соборна Служба Божа попередного дня була на старославянській мові. Відправа в рідній зрозумілій мові багато величавіша, як в старославянській. Серце кожного присутного радувалося. Прийшов бо час, що Українець почув себе вже не тим пониженим рабом, якого мова була чимсь гіршим серед інших мов. Се вже не „хлопська" мова, бо сею мовою можна гарячі мольби слати до Бога і в ній милозвучно хвалити Бога.

Торжественна Архидіакопська Служба Божа і прегарна, щира проповідь отця Владика будуть найдорозшим спомином для всіх учасників Собора.

По Службі Божій Собор знова продовжувано. На пополудневій сесії, де предсідателем був п. В. Свистун, обговорено головно справи Консисторії і Брацтва. Роздумовано над способами організації відділів брацтв і сестрицтв. При сій нагоді був виголошений панею Стечишиноюю привіт від Жіночого Товариства при Українській Православній Церкві в Вінніпегу. Пані В. Свистунова виголосила промову на тему Організації Жіночих Товариств при Церквах, в якій вона старалась показати велике значіння таких товариств.

Собор вирішив також справу Дієцезіяльного Фонду, на який кождий член Української Православної Церкви повинен річно жертвувати одного долара.